03/09/2021

Ο Άγιος Νεομάρτυρας Πολύδωρας ο Κύπριος

/ Βίοι Αγίων

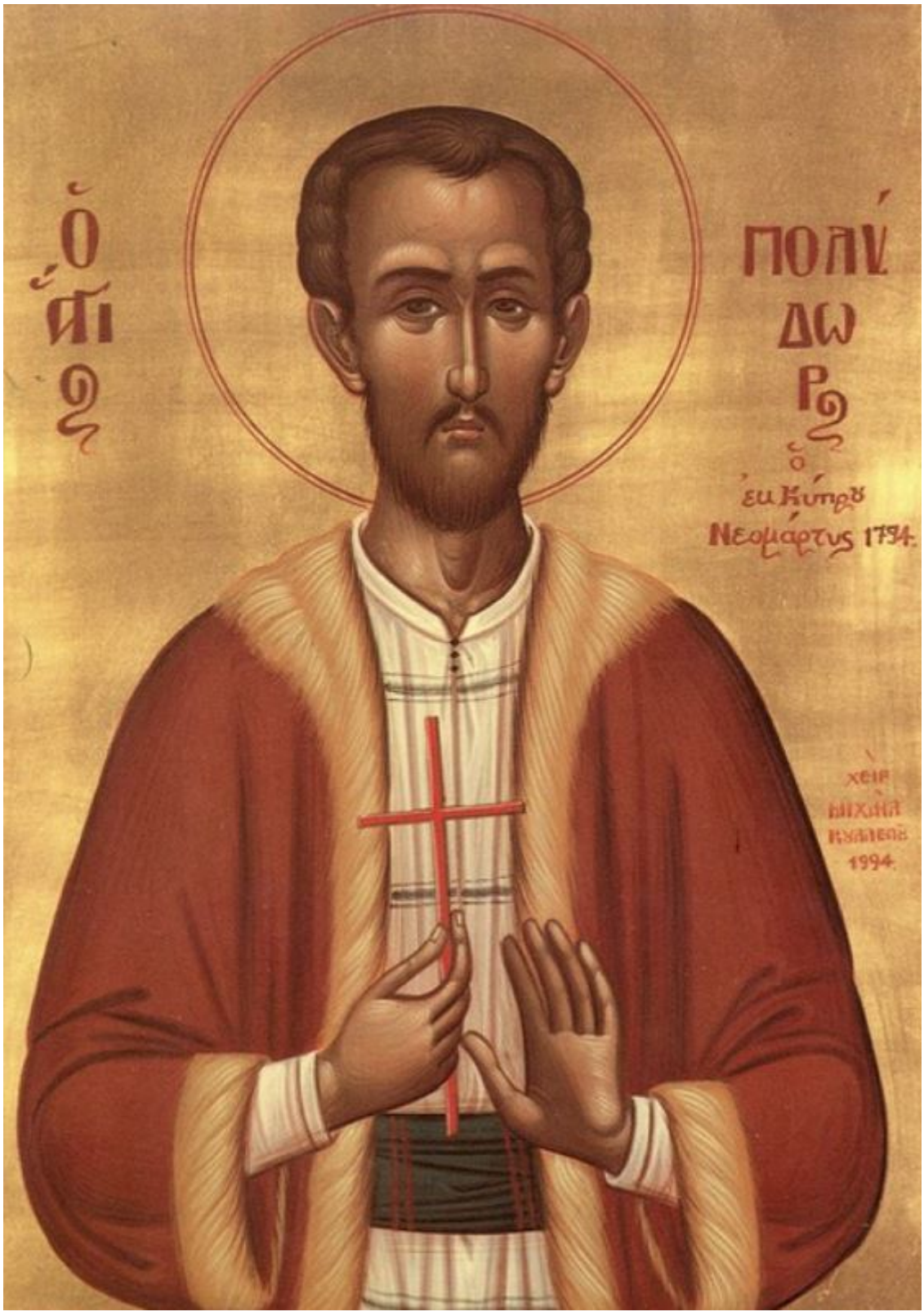

Ο Άγιος Πολύδωρος ο Νεομάρτυρας γεννήθηκε το 18ο αιώνα στην εντός των τειχών Λευκωσία, στην ενορία του Αρχαγγέλου Μιχαήλ του Τρυπιώτη. Ανατράφηκε από γονείς ευσεβείς και διδάχθηκε τα ιερά γράμματα της Εκκλησίας. Κατόπιν, ταξίδεψε σε πολλές χώρες, έχοντας το επάγγελμα του πραματευτή.

Σε κάποια διασκέδαση, μεθυσμένος όπως ήταν, αρνήθηκε το χριστιανισμό και πρόδωσε την πίστη του. Όταν συνήλθε, κατάλαβε το σφάλμα του και με ταπείνωση μετανόησε πικρά. Εξομολογήθηκε και ανακοίνωσε τον πόθο του να μαρτυρήσει για τον αναστημένο Ιησού Χριστό. Ύστερα από πολλές προσευχές, έφτασε στη Νέα Έφεσο και μπροστά στο Μουφτή ομολόγησε την πίστη του στο Χριστό, με αποτέλεσμα να μαρτυρήσει δι' απαγχονισμού.

Η μετάνοια και επιστροφή στο ορθό χριστιανικό φρόνημα είναι γνώρισμα του ταπεινού ανθρώπου. Η αποφασιστική αγαθή διάθεση του ανθρώπου να διορθώσει το λάθος του συγχωρείται από το φιλάνθρωπο Ιησού Χριστό, και λαμβάνει τιμή και χάρη, αφού ενεργοποιεί τα χαρίσματα του αγίου Βαπτίσματος και του αγίου Χρίσματος. Τα χαρίσματα αυτά, αφού τα λάβει ο άνθρωπος, παραμένουν ανεξίτηλα στην ψυχοσωματική του οντότητα, ως ζωντανός ναός του Αγίου Πνεύματος.

Ψάλλουμε στο απολυτίκιο του νεομάρτυρος «Μέγα καύχημα τῆς Λευκωσίας, μέγα στήριγμα πέλεις Ἐφέσου, μέγα κλέος τε τῶν δύο πόλεων· τῆς μὲν γὰρ γόνος σεπτὸς ἐχρημάτισας, τὴν δὲ τὰ σὰ ἐπορφύρωσαν αἵματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πολύδωρε, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων».

Στη δισχιλιετή ζωή της Εκκλησίας γεννιούνται μάρτυρες της Πίστεως και της Πατρίδος. Η Ρωμιοσύνη σε κάθε εποχή έχει νέφος τέτοιων μαρτύρων. Η εποχή της Οθωμανικής κυριαρχίας έδωσε πολλά στεφάνια μαρτυρικής δόξας σε ανθρώπους που αντιστάθηκαν στον εξισλαμισμό ή βοήθησαν τους υπόδουλους Ρωμιούς, παραμένοντας σταθεροί στην ιερή Παρακαταθήκη. Η διάκριση των Μαρτύρων, ως Νεομαρτύρων ή Εθνομαρτύρων δεν είναι πάντοτε εύκολη για τον πεπερασμένο άνθρωπο. Προς την κατεύθυνση αυτή είναι σωτήρια και σωστική η σταθερή Θεολογία της Εκκλησίας ότι, πέρα από τυχόν πόθους, ενθουσιασμούς και ευαισθησίες το λόγο έχει η πρόνοια του Θεού. Ο Θεός ανακηρύσσει και αγιοποιεί. Εμείς, μετά από πολλή προσευχή, ταπείνωση και σιωπή αφήνουμε να ενεργήσει το θέλημα του Θεού. Το Πανάγιο Πνεύμα αποκαλύπτει την παρρησία του ενάρετου ανθρώπου και δη του αγνού πατριώτη μάρτυρος της Πίστεως και της Πατρίδος,

με θεοσημείες πριν και πολύ περισσότερο μετά την κοίμησή του. Αυτά είναι τα σπουδαία μεταξύ των κριτηρίων και την ανάδειξή τους στη συνείδηση του πληρώματος της Εκκλησίας. Ο Πανάγιος Θεός αγιοποιεί τον άνθρωπο με την είσοδό του στην Εκκλησίας. Εκείνος δίνει και το χάρισμα της αγιότητας, του παρηγορητή για μας τους υπόλοιπους πιστούς. Κατόπιν οι πιστοί διαπιστώνουν τις θεοσημείες και διακηρύσσουν την αγιότητα του Οσίου και Μάρτυρος. Τότε οι πιστοί εκφράζουν την εμπειρία που βιώνουν με την ευγνώμονα κατά σχέση προσκύνηση, τις ευχαριστίες και τη δοξολογία προς τον Τριαδικό Θεό, το μόνο όντως Προσκυνητό Άγιο.

Η συνείδηση των πιστών εκφράζεται και μέσα από την υμνολογία της Εκκλησίας, όπως συμβαίνει με το ακόλουθο τροπάριο:

«Οἱ Ἅγιοί σου, Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος» (Εἰς τὴν ζ’ Ὠδὴν. Μαρτυρικόν. Ἦχος Βαρύς).

Πανηγυρίζει σήμερα ο νεόδμητος, μεγαλοπρεπής ναός, του αγίου νεομάρτυρα Πολυδώρου, ενορία στο Καϊμακλί, ημικατεχόμενο προάστιο της Λευκωσίας καθώς και η ενορία του Τρυπιώτη στην εντός των τειχών Λευκωσία.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου